

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

การเล่นกีฬาและการออกกำลังกายนั้นมีความสำคัญกับมนุษย์เป็นอย่างมาก เพราะการกีฬาช่วยพัฒนามนุษย์ทั้งในด้านร่างกาย จิตใจ อารมณ์ สังคม และสติปัญญา ความสำคัญของการกีฬานั้นมีอีกมากมาย ดังพระบรมราโชวาทของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวภูมิพลอดุลยเดชว่า

“การกีฬาเป็นของจำเป็นแก่ทุกคน เพราะกีฬาช่วยส่งเสริมสร้างสุขภาพและจิตใจได้อย่างยิ่ง ผู้ที่เล่นกีฬาได้ออกกำลังกาย ทำให้ร่างกายแข็งแรง คล่องแคล่วว่องไว ได้แสดงคนต่อที่ประชุม ทำให้ห้องอาจไม่กระดาก ก่อเงิน ได้แข่งขันและร่วมมือกับผู้อื่น ทำให้รู้จักแพ้ รู้ชนะ หนักแน่น มีสามัคคี คุณสมบัติต่างๆที่ได้รับจากการเล่นกีฬานี้ จะคิดค้นนักกีฬาต่อไป และแม้แต่เติบโตเป็นผู้ใหญ่แล้วในวันข้างหน้าจะเป็นประโยชน์ ช่วยในการปกครองชีวิต และการปกครองการทำงานอย่างสำคัญ และการกีฬาจะอำนวยประโยชน์สมบูรณ์ก็ต่อเมื่อการฝึกหัดอบรมที่ดี ที่ถูกต้อง นักกีฬาถึอมั่นในอุดมคติของนักกีฬาเท่านั้น” (การกีฬาแห่งประเทศไทย, 2542)

นอกจากนี้ วรรศักดิ์ เพียรชอบ (2523) ได้กล่าวถึงประโยชน์ของกีฬาว่า “ในขณะที่แข่งขันกีฬานักกีฬาจะลืมทุกสิ่งทุกอย่าง จิตใจจดจ่อแต่ในเกมส์การเล่น ได้แสดงออกอย่างเต็มที่ทั้งทางด้านทักษะกีฬา ความเฉลียวฉลาด ตลอดจนนิสัยใจคอต่างๆ สามารถรู้ถึงนิสัยใจคอผู้อื่น สามารถปรับตัว และแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้นกับตัวเองได้ โดยสังเกตพฤติกรรมของคนอื่น นอกจากนี้การเคารพในคำตัดสินจะได้รับการปลุกฝังลงไปด้วย และสามารถใช้กับสถานการณ์ในการดำรงชีวิตได้เป็นอย่างดี นักกีฬาส่วนมากจะไม่เป็นคน โกรธง่าย แต่จะควบคุมอารมณ์ให้อ่อนโยนได้ ภายใต้อาณัติของสังคมที่เปลี่ยนแปลงไปอย่างรวดเร็ว จะเห็นได้ว่าการกีฬาสามารถที่จะสร้างคนให้มีความพร้อมทั้งทางร่างกายและจิตใจ” นอกจากนี้ แผนพัฒนาการกีฬาแห่งชาติฉบับที่ 3 ปี พ.ศ. 2545 – 2549 (การกีฬาแห่งประเทศไทย, 2544) ได้ระบุไว้ว่า การพัฒนากีฬาเป็นปัจจัยหลักปัจจัยหนึ่งที่มุ่งพัฒนาคนให้มีคุณภาพ และศักยภาพทั้งทางด้านร่างกาย จิตใจ สติปัญญา อารมณ์ และสังคม รวมทั้งมุ่งสร้างสรรค์สังคมไทยให้เข้มแข็ง มีระเบียบวินัย มีความเอื้ออาทร และสมานฉันท์

จากคุณค่า และความสำคัญของการกีฬาดังกล่าวข้างต้น อาพัทธ์ เตียวตระกูล (2548) กล่าวว่า ทบวงมหาวิทยาลัยได้ตระหนักถึงความสำคัญของการกีฬาในระดับอุดมศึกษา โดยให้การสนับสนุนกิจกรรมนิสิตนักศึกษา ด้านกีฬา ซึ่งมีวัตถุประสงค์เพื่อที่จะให้นิสิต นักศึกษา มีสุขภาพ

พละนามัยที่แข็งแรง มีบุคลิกภาพดี มีจิตใจ แจ่มใส มีน้ำใจนักกีฬา และสร้างความสามัคคีในหมู่คณะ ดังที่ได้มีบุคคลสำคัญ ได้กล่าวถึงคุณค่า และประโยชน์ของกีฬาที่เกี่ยวข้องกับนิสิต นักศึกษาไว้ดังนี้

สุเทพ อัดดากร (2536) กล่าวว่า “นิสิตนักศึกษาเป็นทรัพยากรบุคคลที่สำคัญยิ่ง และเป็นความหวังของประเทศชาติ ในการเสริมสร้างความเจริญวัยทั้งทางร่างกาย จิตใจ และสติปัญญา เพื่อให้ถึงพร้อมด้วยความมีคุณธรรม รู้สึกและตระหนักในความรับผิดชอบต่อหน้าที่ในฐานะพลเมืองดี มีคุณภาพ พร้อมทั้งจะรับภาระสร้างสรรค์ และพัฒนาประเทศชาติให้มีประสิทธิภาพสืบไป” (อ้างถึงในปริษา พงษ์เพ็ง. 2537) นอกจากนี้ยังอ้างถึง วิจิตร ศรีสอาน (2535) ซึ่งกล่าวว่า “นิสิตนักศึกษา เป็นทรัพยากรบุคคลที่มีค่ายิ่ง และเป็นความหวังของประเทศชาติ จึงมีความจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องส่งเสริมความเจริญทางด้านร่างกาย จิตใจ และสติปัญญา เพื่อให้ถึงพร้อมด้วยความมีคุณธรรม มีความรับผิดชอบต่อหน้าที่ในฐานะพลเมืองดีที่มีคุณภาพ พร้อมทั้งจะอุทิศตนเพื่อพัฒนาประเทศชาติให้มีประสิทธิภาพสืบไป” และปัจฉิม บุนนาค (2535) กล่าวว่า “นอกจากกีฬาจะมีส่วนเสริมสร้างพละนามัยของผู้เล่นทั่วไปให้ดีขึ้นแล้ว กีฬายังมีส่วนสำคัญในการพัฒนาระเบียบวินัยของชีวิตของทุกคน เพราะกีฬานั้นต้องมีการฝึกซ้อมและเล่นกันเป็นทีม นั่นคือให้ตรงต่อเวลา รู้ว่าจะทำอะไรก่อนหรือหลังและอะไรไม่ควรทำ นอกจากนั้นก็พายังฝึกจิตใจคนให้รู้จักแพ้ชนะ รู้จักให้อภัย ซึ่งเป็นคุณค่าที่สำคัญแห่งชีวิตของทุกคนที่อยู่ร่วมกันในสังคมไม่ว่าจะเป็นครอบครัว หน่วยงาน สถาบันหรือประเทศชาติ และท้ายที่สุดกีฬาฝึกคนให้เป็นผู้ที่น่าที่ทำได้”

กิจกรรมกีฬาเป็นกิจกรรมที่มีนิสิตนักศึกษาให้ความสนใจเข้าร่วมกิจกรรมมากกว่ากิจกรรมอื่น ไม่ว่าจะเป็นการเข้าร่วมในฐานะนักกีฬา ผู้จัดการกิจกรรม หรือแม้กระทั่งเป็นผู้ชมก็ตาม กีฬาเป็นประโยชน์ต่อบุคคลทุกเพศ ทุกวัย บุคลากรของสถาบันอุดมศึกษาควรที่จะได้รับการส่งเสริมการเล่นกีฬา และออกกำลังกายด้วยเพื่อที่จะมีสุขภาพและร่างกายที่แข็งแรง อีกทั้งยังเป็นแบบอย่างให้กับนิสิต นักศึกษา ดังนั้น การพัฒนาองค์กรกีฬาและการบริหารการกีฬาในมหาวิทยาลัยจึงมีความจำเป็นอย่างยิ่ง ซึ่งผู้บริหารควรให้ความสำคัญ และพัฒนาควบคู่ไปกับการบริหารงานด้านอื่นๆ ด้วย

วิลเลียมส์ (Williams 1964) ได้กล่าวถึงการบริหารงานทางการพลศึกษา ว่าการบริหารงานทางการพลศึกษามีความเกี่ยวข้องกับงานสามด้านต่อไปนี้คือ งานด้านการบริหาร โปรแกรม ด้านการบริหารสถานที่ และเครื่องอำนวยความสะดวก และด้านการบริหารงานบุคคล งานด้านต่างๆ ของการพลศึกษาตามที่กล่าวมานี้เป็นด้านที่มีความเกี่ยวข้องและสัมพันธ์ซึ่งกันและกันเป็นอย่างมาก โปรแกรมทางพลศึกษาซึ่งมีอยู่บนแผ่นกระดาษนั้นจะขึ้นอยู่กับสถานที่และเครื่องอำนวยความสะดวกที่มีอยู่ และในทำนองเดียวกัน โปรแกรมที่มีอยู่นี้จะสามารถทำหน้าที่ของมันได้ ด้วยการมีบุคลากรที่มีประสิทธิภาพมาเป็นผู้รับผิดชอบและดำเนินการเท่านั้น การที่มีสถานที่และเครื่องอำนวยความสะดวกที่เพียงพอหรือไม่เพียงพอนั้นจะไม่เกิดประโยชน์อันใดจนกว่าสถานที่และเครื่องอำนวยความสะดวกนั้นจะได้รับการใช้ประโยชน์ขึ้นมาและท้ายที่สุดตัวบุคลากรจึงเป็นปัจจัย

สุดท้ายที่จะทำให้ปัจจัยทางด้าน โปรแกรมและสถานที่ และเครื่องอำนวยความสะดวกเกิดเป็นผล
ตามมา (วรศักดิ์ เพ็ชรชอบ,ผู้แปล,2540)

ดังนั้นอาจกล่าวได้ว่าการบริหารการกีฬา ต้องอาศัยทักษะในการบริหารมาใช้กับการกีฬา
ซึ่งสมพงษ์ เกษมสิน (2519) ได้สรุปว่า “การบริหาร คือการใช้ศาสตร์และศิลปะ นำเอาทรัพยากร
(Administration Resources) มาประกอบการตามกระบวนการ (Process of Administration) ให้บรรลุ
วัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้อย่างมีประสิทธิภาพ”

การบริหารองค์กรให้บรรลุวัตถุประสงค์หรือจุดมุ่งหมายที่ต้องการนั้น จะต้องมีการบริหาร
จัดการองค์ประกอบเป็นระบบ ซึ่งประกอบด้วย สิ่งนำเข้า(Input), กระบวนการ(Process), สิ่งส่งออก
(Output) และข้อมูลป้อนกลับ(Feedback) (Wiener อ้างถึงใน สมยศ นาวิการ,2526) ซึ่งปัจจัยนำเข้า
ก็คือทรัพยากรในการบริหาร สมคิด บางโม (2538) ได้กล่าวเกี่ยวกับทรัพยากรในการบริหารว่า การ
จัดการหรือการบริหารกิจการต่างๆจำเป็นต้องมีทรัพยากรอันเป็นปัจจัยพื้นฐานทางการบริหาร
โดยทั่วไปถือว่าทรัพยากรที่เป็นปัจจัยสำคัญของการบริหารมีอยู่ 4 ประการ ซึ่งรู้จักกันในนาม 4 M
ได้แก่ คน (Man) เงิน (Money) วัสดุสิ่งของ (Materials) การจัดการ (Management) ปัจจัยในการ
บริหารทั้ง 4 ประการนี้ เป็นสิ่งจำเป็นสำหรับการบริหาร เพราะประสิทธิภาพ และประสิทธิผลของ
การบริหารขึ้นอยู่กับความสมบูรณ์และคุณภาพของปัจจัยดังกล่าว นอกเหนือจากทรัพยากรในการ
บริหารแล้ว กระบวนการในการบริหารมีความสำคัญเช่นกัน กุลิก (Gulick, 1937 อ้างถึงใน นพพงษ์
บุญจิตราคุลย์, 2529) กล่าวถึงกระบวนการบริหารไว้ 7 ประการด้วยกัน ซึ่งเป็นที่รู้จักกันดีว่า
POSDCoRB คำย่อนี้มาจากอักษรตัวต้นของแต่ละขั้นคือ การวางแผน (Planning) การจัดองค์กร
(Organizing) การบริหารงานบุคคล (Staffing) การอำนวยการ (Directing) การประสานงาน
(Coordinating) การเสนอรายงาน (Reporting) การจัดงบประมาณ (Budgeting)

จากทฤษฎีการบริหารที่กล่าวมาข้างต้น จะเห็นได้ว่าทฤษฎีในการบริหารเสมือนแนวทาง
ในการดำเนินงาน ดังที่ปรารักษ์ทิพย์ ขุวานนท์ (2552) ได้กล่าวว่า แนวคิดของการจัดการการกีฬาเป็น
สิ่งสำคัญเพราะแก่นแนวคิดนั้นคือกรอบของการทำงาน ไม่ให้หลงทิศ หลงประเด็น หากมีแนวคิด
ทฤษฎีในการจัดการที่ชัดเจนแล้ว การทำงานต่างๆ ก็จะไม่ใช่เป็นการทำงานที่แก้ปัญหาลเฉพาะหน้า
ในการตัดสินใจแต่ละครั้งก็จะอยู่บนพื้นฐานของแนวคิดหรือมีสัญชาตญาณที่ถูกต้อง

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยเป็นสถาบันอุดมศึกษาแห่งแรกของประเทศไทย เป็นต้นแบบ
ให้กับมหาวิทยาลัยอื่นในด้านต่างๆมากมาย และปัจจุบัน ได้รับการยอมรับจากบุคคลทั่วไปว่าเป็น
สถาบันอุดมศึกษาชั้นนำของประเทศเป็นองค์กรที่มีบุคลากรกว่าเจ็ดพันคนและนิสิตมากกว่าสาม
หมื่นคน แม้ภารกิจหลักจะไม่ได้มุ่งเน้นไปที่การพัฒนาการกีฬาแต่มีการให้ความสำคัญกับกีฬา
เช่น มีหน่วยงานที่ให้บริการสถานที่ออกกำลังกายและเล่นกีฬาโดยตรง มีการจัดการแข่งขันกีฬา

ภายในทั้งในระดับนิสิต และบุคลากร มีการจัดส่งนักศึกษาไปแข่งขันกีฬาระดับประเทศ มีการศึกษา และวิจัยในศาสตร์ด้านต่างๆ ของการศึกษา เป็นต้น

จากความสำคัญที่กล่าวมาแล้วในเบื้องต้น การกีฬาเป็นสิ่งที่ เป็นประโยชน์ต่อบุคคลทุก วงการ รวมถึงในสถาบันอุดมศึกษา ซึ่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ได้ให้ความสำคัญกับการพัฒนาการ กีฬา จึงเป็นเรื่องที่น่าสนใจอย่างยิ่งว่าการบริหารการกีฬาของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยนั้น เป็นไป ในรูปแบบใด มีลักษณะการดำเนินงาน และปัญหาอย่างไร ดังนั้นผู้วิจัยจึงต้องการที่จะทำการศึกษา เรื่อง “การศึกษากาการบริหารการกีฬาในจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย” โดยผู้วิจัยจะทำการศึกษาในเชิงลึก เพื่อให้เห็นถึงรูปแบบและสภาพความเป็นจริงของการบริหารการกีฬา และเพื่อที่จะให้การกีฬาได้ เป็นส่วนที่พัฒนาประสิทธิภาพในการทำงานของบุคลากร และการเรียนของนิสิตต่อไป

ปัญหาในการวิจัย

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยมีการบริหารการกีฬาอย่างไร

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาดังการบริหารการกีฬาในจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ในด้านทรัพยากรบริหาร กระบวนการบริหาร และผลการดำเนินงานด้านกีฬา
2. เพื่อศึกษาดังความพึงพอใจของบุคลากร และนิสิตในการบริหารการกีฬาของ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ขอบเขตของการวิจัย

1. การวิจัยนี้มุ่งทำการศึกษากาการบริหารการกีฬา ที่เกี่ยวข้องกับนิสิต และบุคลากรใน จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
2. การวิจัยนี้เป็นการศึกษากาการบริหารการกีฬาในจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ด้านต่างๆ ดังนี้
 - 2.1 ปัจจัยนำเข้า (Input) คือ ทรัพยากรในการบริหาร (4 M's)
 - 2.2 กระบวนการ (Process) คือ กระบวนการบริหาร (POSDCoRB)
 - 2.3 ปัจจัยส่งออก (Output) คือ ผลการดำเนินงานด้านกีฬาของมหาวิทยาลัย
 - 2.4 ข้อมูลป้อนกลับ (Feedback) คือ ความพึงพอใจของผู้รับบริการทางด้านกีฬา ของมหาวิทยาลัย
3. ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ ผู้บริหาร ผู้ปฏิบัติงานด้านกีฬาของจุฬาลงกรณ์ มหาวิทยาลัย และผู้รับบริการทางด้านกีฬาในจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

คำจำกัดความของการวิจัย

การบริหารการกีฬา หมายถึง การดำเนินการทางด้านกีฬา ในด้านของทรัพยากรการบริหาร กระบวนการบริหาร ผลการดำเนินงานด้านกีฬา และความพึงพอใจของผู้รับบริการด้านกีฬาของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

มหาวิทยาลัย หมายถึง จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ปัจจัยนำเข้า (Input) หมายถึง ทรัพยากรต่างๆ ที่ใช้ในการบริหาร ได้แก่ บุคลากร (Man) , การเงินและงบประมาณ (Money) , สถานที่ วัสดุอุปกรณ์ และสิ่งอำนวยความสะดวก (Materials) , การจัดการ (Management)

กระบวนการ (Process) หมายถึง หน้าที่หรือกิจกรรมขั้นพื้นฐานที่ผู้บริหารต้องกระทำ ประกอบด้วย การวางแผน(Planning), การจัดองค์กร(Organizing), การบริหารงานบุคคล(Staffing), การอำนวยการ(Directing), การประสานงาน(Coordinating), การรายงานผล(Reporting) และการจัดงบประมาณ(Budgeting)

ปัจจัยส่งออก (Output) หมายถึง ผลการดำเนินการด้านการบริหารการกีฬา ใน 3 ด้าน ได้แก่ ด้านกีฬาขั้นพื้นฐาน ด้านกีฬาเพื่อมวลชน และด้านกีฬาเพื่อความเป็นเลิศ

ข้อมูลป้อนกลับ (Feedback) หมายถึง สิ่งสะท้อนผลการดำเนินการในส่วนของวิทยากรในการบริหาร กระบวนการบริหาร และผลการดำเนินงานด้านการบริหารการกีฬา

บุคลากร (Man) หมายถึง เจ้าหน้าที่ที่มีหน้าที่ดูแลรับผิดชอบเกี่ยวกับกีฬาของมหาวิทยาลัย

การเงินและงบประมาณ (Money) หมายถึง งบประมาณที่ใช้ในการบริหารจัดการกีฬา

สถานที่ วัสดุอุปกรณ์ และสิ่งอำนวยความสะดวก (Materials) หมายถึง การจัดด้านสถานที่ วัสดุอุปกรณ์ และสิ่งอำนวยความสะดวกต่างๆ ที่เกี่ยวกับการกีฬา

การจัดการ (Management) กระบวนการที่ประกอบด้วยดำเนินการเป็นขั้นตอน ที่จะนำไปสู่เป้าหมายของการกีฬาในจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

การวางแผน (Planning) หมายถึง การกำหนดวิธีการปฏิบัติงาน หรือแผนการไว้เป็นการล่วงหน้า เพื่อผลสำเร็จตามที่ต้องการ ซึ่งจะต้องคำนึงถึงนโยบาย (Policy) ทั้งนี้เพื่อให้แผนงานที่กำหนดขึ้นไว้มีความสอดคล้องต้องกันในการดำเนินงาน

การจัดองค์กร (Organizing) หมายถึง การจัดโครงสร้างงานที่ประกอบด้วยกำหนดตำแหน่งงาน การจัดกลุ่มงานเป็นหน่วย เป็นฝ่าย หรือเป็นส่วนงานอื่นๆ และมอบหมายความรับผิดชอบในงานนั้นๆ ให้แก่สมาชิกในองค์กร หรือชมรมได้ดำเนินการปฏิบัติเพื่อบรรลุถึงเป้าหมายที่กำหนดไว้

การบริหารงานบุคคล (Staffing) หมายถึง การจัดหาบุคคลมาปฏิบัติงานให้สอดคล้องกับ การจัดองค์กร การใช้ประโยชน์บุคคล การบำรุงรักษา และการพัฒนาบุคคลให้มีความรู้ ความสามารถสูงขึ้น

การอำนวยการ (Directing) หมายถึง การกำกับดูแลให้การดำเนินงานดำเนินไปตามวิธีการ ที่กำหนดขึ้น รวมทั้งการเร่งรัดงานให้เป็นไปตามนโยบาย และบรรลุเป้าหมาย

การประสานงาน (Coordinating) หมายถึง การติดต่อประสานงานระหว่างบุคคลและ หน่วยงาน เพื่อให้เกิดความเข้าใจอันดี

การรายงานผล (Reporting) หมายถึง วิธีการขององค์กรเกี่ยวกับการให้ข้อเท็จจริง หรือ ข้อมูลของการปฏิบัติงาน รวมทั้งการประชาสัมพันธ์ให้สาธารณชนทราบ ตลอดจนการใช้รายงาน เป็นเครื่องตรวจสอบผลงาน ติดตามผลงาน และควบคุมงาน

การจัดงบประมาณ (Budgeting) หมายถึง การปฏิบัติในด้านการเงิน การกำหนดคร่าวรับ รายจ่าย การควบคุมการใช้จ่ายเงินในลักษณะต่างๆ

กีฬาขั้นพื้นฐาน หมายถึง กิจกรรมกีฬา และกิจกรรมพลศึกษาที่จัดให้มีการเรียนการสอน สำหรับนิสิตในจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

กีฬาเพื่อมวลชน หมายถึง กิจกรรมการออกกำลังกาย กีฬา และนันทนาการ ในเวลาว่างให้ เป็นประโยชน์ หรือเพื่อส่งเสริมสุขภาพ และสมรรถภาพ ของบุคลากร และนิสิตจุฬาลงกรณ์ มหาวิทยาลัย

กีฬาเพื่อความเป็นเลิศ หมายถึง การเตรียมทีม การฝึกซ้อม และการแข่งขันสำหรับกีฬา มหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย ของนักกีฬาจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ผู้บริหารที่บริหารงานด้านกีฬา หมายถึง ผู้บริหารของหน่วยงานในมหาวิทยาลัย ที่มีส่วน เกี่ยวข้อง หรือมีหน้าที่ดูแล รับผิดชอบการบริหารการกีฬาของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ผู้ปฏิบัติงานด้านกีฬา หมายถึง บุคลากรของมหาวิทยาลัย ที่มีหน้าที่ดำเนินงานในด้านการ กีฬาของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ผู้รับบริการด้านกีฬา หมายถึง บุคลากร และนิสิต ของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ที่ได้รับการ บริการด้านกีฬาจากหน่วยงานที่ให้บริการด้านกีฬา

ข้อตกลงเบื้องต้น

1. ผู้บริหาร และผู้ปฏิบัติงานด้านกีฬา เป็นตัวแทนในการแสดงความคิดเห็นให้ข้อมูล ในส่วนทรัพยากร และกระบวนการในการบริหาร

2. การศึกษาผลการดำเนินงานด้านกีฬา ผู้วิจัยทำการศึกษาจากเอกสาร การศึกษาจาก สถานที่จริง การสังเกต การสำรวจ ซึ่งผู้วิจัยเป็นผู้เก็บข้อมูลด้วยตนเอง

3. การศึกษาข้อมูลป้อนกลับ ทำการศึกษาเฉพาะความพึงพอใจของผู้รับบริการด้านกีฬาของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

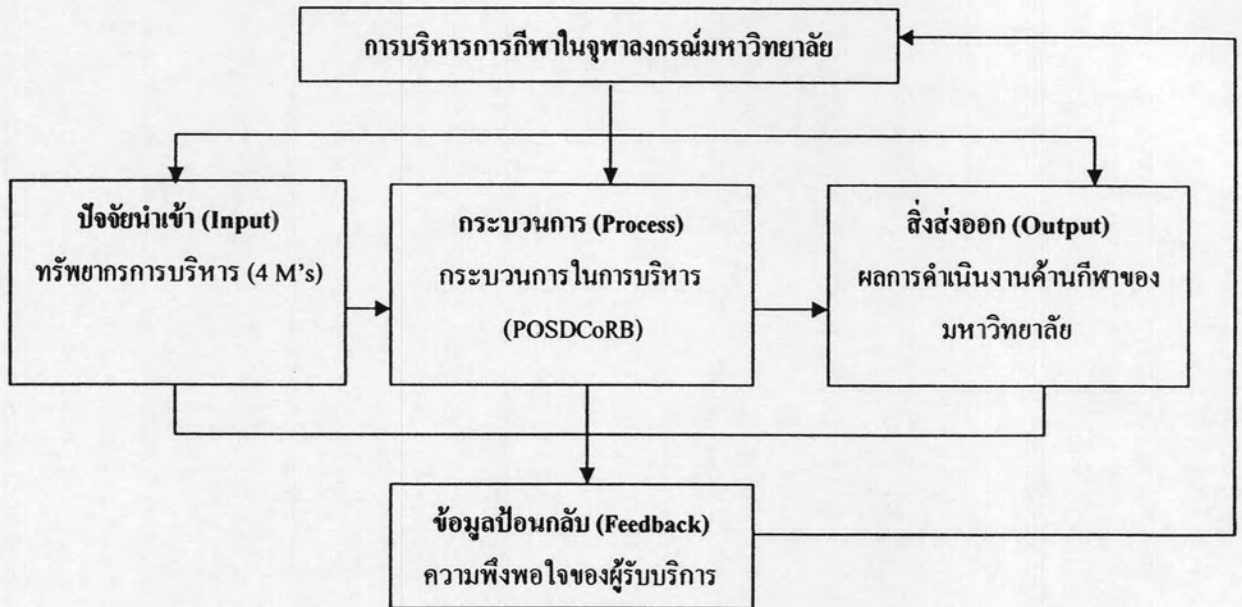
1. ทราบถึงวิธีการดำเนินการบริหารการกีฬาของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
2. เป็นแนวทางในการแก้ไขปัญหาของการบริหารการกีฬาของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
3. เพิ่มประสิทธิภาพในการพัฒนากีฬา เช่น ส่งเสริมให้นักกีฬา และบุคลากร นิยมการออกกำลังกายมากขึ้น เพิ่มศักยภาพนักกีฬาในการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัย
4. เป็นรูปแบบ และแนวทางในการบริหารการกีฬาของสถาบันอุดมศึกษาอื่น
5. เป็นแนวทางในการศึกษาค้นคว้าวิจัย ในเรื่องที่เกี่ยวข้องต่อไปในอนาคต

กรอบแนวคิดในการวิจัย

การบริหารองค์กรให้บรรลุวัตถุประสงค์หรือจุดมุ่งหมายที่ต้องการนั้น จะต้องมีการบริหารจัดการองค์กรอย่างเป็นระบบ ซึ่งประกอบด้วย สิ่งนำเข้า(Input), กระบวนการ (Process), สิ่งส่งออก (Output) และข้อมูลป้อนกลับ (Feedback) (Wiener อ้างถึงใน สมยศ นาวิการ, 2526) ซึ่งการวิจัยครั้งนี้ **ปัจจัยนำเข้า** ก็คือทรัพยากรในการบริหาร สมคิด บางโม (2538) ได้กล่าวเกี่ยวกับทรัพยากรในการบริหารว่า การจัดการหรือการบริหารกิจการต่างๆจำเป็นต้องมีทรัพยากรอันเป็นปัจจัยพื้นฐานทางการบริหาร โดยทั่วไปถือว่าทรัพยากรที่เป็นปัจจัยสำคัญของการบริหารมีอยู่ 4 ประการ ซึ่งรู้จักกันในนาม 4 M ได้แก่ คน (Man) เงิน (Money) วัสดุสิ่งของ (Materials) การจัดการ (Management) ปัจจัยในการบริหารทั้ง 4 ประการนี้ เป็นสิ่งจำเป็นสำหรับการบริหาร เพราะประสิทธิภาพ และประสิทธิผลของการบริหารขึ้นอยู่กับความสมบูรณ์และคุณภาพของปัจจัยดังกล่าว ในส่วนของกระบวนการในการบริหารนั้น ลูเทอร์ กุลิก และลินคอล์น เออร์วิก (Luther Gulick and Lyndall Urwick, 1937 อ้างถึงใน นพพงษ์ บุญจิตราคุลย์, 2529) ได้เสนอแนะกระบวนการบริหาร 7 ประการ คือ การวางแผน การจัดองค์กร การบริหารงานบุคคล การอำนวยความสะดวก การประสานงาน การรายงานผล และการจัดการงบประมาณ (POSDCoRB MODEL) ปัจจัยส่งออกได้แก่ ผลการดำเนินงานด้านกีฬาขั้นพื้นฐาน กีฬาเพื่อมวลชน และกีฬาเพื่อความเป็นเลิศ ซึ่งได้ใช้ **ข้อมูลป้อนกลับ**ของการบริหารการกีฬา ได้แก่ ผลการวิเคราะห์ผลลัพธ์ที่ได้จากการศึกษาระบบการบริหารการกีฬา และความพึงพอใจของผู้รับบริการด้านกีฬาของมหาวิทยาลัย

ซึ่งจากทฤษฎีและแนวคิดข้างต้น ผู้วิจัยได้นำมาสร้างเป็นกรอบแนวคิดเกี่ยวกับการบริหาร การกีฬา เพื่อนำมาใช้ในการวิจัยครั้งนี้ โดยนำมาเขียนเป็นแผนภูมิได้ดังนี้

แผนภูมิที่ 1 กรอบแนวคิดในการวิจัยเกี่ยวกับการบริหารการกีฬาในจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

แผนภูมิที่ 2 กรอบแนวคิดในการดำเนินการวิจัย

